



Městský soud v Praze

Hybernská 18
111 21 Praha 1

Spis. zn.:

Naše č. j.
2013/53987 331/3

Vyřizuje
JUDr. Kantorová

V Praze dne
17.10.2013

Žalobce:

ČR - Ministerstvo práce a sociálních věcí,
Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,
jednající **JUDr. Dianou Kantorovou, p. z.**

Žalovaný:

Úřad pro ochranu osobních údajů,
Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Žaloba proti rozhodnutí žalovaného podle § 65 a násl. s.ř.s.

ve věci ochrany osobních údajů držitelů karty sociálních systémů

Dvojmo

Příloha:

- pověření k jednání,
- správní dokumentace bude zaslána v samostatném podání poštou.

I.

Žalobce tímto podává žalobu proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12. června 2013, č.j. UOOU-02703/13-39, a rozhodnutí jeho předsedy ze dne 16. srpna 2013, č.j. UOOU-02703-13-46, jež bylo žalobci doručeno dne 19. srpna 2013. Právním důvodem pro podání správní žaloby je neúplné zjištění skutkového stavu a nesprávné právní posouzení projednávané věci.

II.

Historie správního řízení

V období od 20. listopadu 2012 do 07. ledna 2013 provedl Úřad pro ochranu osobních údajů, dále jen „Úřad“ nebo „žalovaný“, kontrolní šetření ochrany osobních údajů klientů sociálního systému na Ministerstvu práce a sociálních věcí, dále jen „Ministerstvo“ nebo „žalobce“. Kontrola byla zaměřena na zpracování a předávání osobních údajů držitelů karty sociálních systémů, dále též „sKarta“, bankovní instituci – České spořitelně, a.s.

Dne 24. ledna 2013 byl Ministerstvu předán **kontrolní protokol** ze dne 21. 01. 2013, sp. zn.: INSP1-9463/12-20. Uvedeným protokolem bylo konstatováno porušení ustanovení § 13 odst. 1 zák. č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, neboť soukromoprávní subjekt nakládá a zpracovává osobní a citlivé údaje klientů sociálního systému bez zákonného zmocnění.

V této souvislosti **Úřad uložil kontrolovanému subjektu opatření odstranit závadný stav, a to ve lhůtě do 30. června 2013.** Kontrolovaný subjekt využil svého zákonného práva a podal proti předmětnému kontrolnímu protokolu **námítky** v souladu s ust. § 17 zák. č. 552/1991 Sb., o státní kontrole. Rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 07.03.2013, č.j. INSP1-9463/12-25, **nebylo** uplatněným námitkám **vyhověno**. Oznámením ze dne 22.04.2013 bylo Ministerstvu oznámeno **zahájení správního řízení** pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. Ministerstvu bylo tedy vytýkáno **neprovedení opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, přičemž tyto výtky byly uplatněny před uplynutím lhůty stanovené k provedení nápravných opávnění.** Požadované opatření bylo nakonec přijato, a to formou zákona č. 306/2013, kterým byla karta sociálních systému zrušena.

Místo zastavení správního řízení, bylo vydáno dne 12. června 2013 vydáno rozhodnutí, č.j. UOOU-02703/13-39, dále jen „rozhodnutí“, kterým Úřad uznal žalobce **vinným ze spáchání přestupku proti ochraně osobních údajů podle ustanovení § 45 odst. 1 písm. h) zák. č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů,** za což mu uložil pokutu ve výši 2.500.000.- Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000.- Kč. Toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy o rozkladu žalobce, ze dne 16. srpna 2013, č.j. UOOU-02703-13-46.

III.

Právní odůvodnění správní žaloby

Právním důvodem pro podání správní žaloby je neúplné zjištění skutkového stavu a **nesprávné právní posouzení projednávané věci**. Ministerstvo jako správce osobních údajů klientů postupovalo v souladu s § 6 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon“. Ustanovení § 6 zákona stanoví, že pokud zmocnění nevyplyvá z právního předpisu, musí správce se zpracovatelem uzavřít smlouvu o zpracování osobních údajů. Smlouva má mít písemnou formu a musí v ní být zejména výslovně uvedeno, v jakém rozsahu, za jakým účelem a na jakou dobu se uzavírá a musí obsahovat záruky zpracovatele o technickém a organizačním zabezpečení ochrany osobních údajů.

Účel a rozsah předávaných osobních a citlivých dat klientů je podrobně upraven ve Smlouvě o zajištění administrace výplaty nepojistných dávek a dávek z oblasti státní politiky zaměstnanosti a provozování karty sociálních systémů (dále je „Smlouva“), která byla dne 24. 01. 2012 podepsána s Českou spořitelnou, a.s. V její příloze č. 14 je uveden kompletní výčet předávaných údajů.

V článku 9 Smlouvy se banka zavázala k ochraně osobních údajů klientů sociálního systému na nejvyšší možné úrovni. Podle článku 9. 3. je Česká spořitelna povinna:

- zpracovávat osobní údaje pouze za účelem a v rozsahu nutném pro splnění svých smluvních povinností,
- osobní údaje nepředat ani nezpřístupnit žádné třetí osobě, pokud k tomu nemá souhlas oprávněné osoby nebo jí tato povinnost nevyplyvá z právních předpisů,
- osobní údaje uchovávat odděleně, zabezpečeně a pouze po dobu, která je nezbytná pro řádné plnění smluvních povinností. Po ukončení všech činností je ČS povinna předat zpracovávané údaje zpět MPSV, případně je dle pokynu MPSV protokolárně zničit,
- při zpracování údajů dbát na to, aby oprávněné osoby neutrpěly újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbát na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života oprávněných osob,
- zachovávat mlčenlivost o údajích, jakož i o bezpečnostních opatřeních, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení údajů a závazkem mlčenlivosti ve stejném rozsahu zavázat i své zaměstnance, kteří se budou přímo či nepřímo účastnit zpracování osobních či citlivých údajů. Povinnost mlčenlivosti trvá i po ukončení smluvního vztahu s MPSV.

Česká spořitelna se dále smluvně zaručila Ministerstvu, že k zajištění řádné ochrany Údajů disponuje relevantními technickými prostředky plně v souladu s povinnostmi stanovenými v ustanovení § 13 zákona. Tato bankovní instituce přijala příslušná

technicko – organizační opatření zamezující neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k údajům, jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, jejich neoprávněnému zpracování, jakož i jinému zneužití.

Smluvní strany se výslovně dohodly na tom, že ujednání uvedená v čl. 9 Smlouvy, doplněny o Přílohu č. 14, **představují smlouvu ve smyslu ustanovení § 6 zákona o zpracování osobních údajů** uzavřenou mezi Ministerstvem jako správcem a Českou spořitelnou jako zpracovatelem osobních údajů.

Úřad tak pochybil při právním výkladu § 6 zákona, když neuznal předloženou smlouvu za hodnotný právní titul, který by opravňoval Českou spořitelnu ke zpracování osobních údajů klientů sociálních systémů.

IV.

K právní povaze bankovního subjektu

Smluvní partner žalobce, Česká spořitelna, a.s. je licencovanou bankovní institucí. Toto právní postavení garantuje profesionální nakládání, zpracování a uchovávání osobních údajů klientů sociálního systému. Úřad tuto skutečnost při svém rozhodování vůbec nezohlednil. Osobní údaje klientů sociálního systému byly předány specializovanému soukromému subjektu, jehož činnost je pod silnou dohledovou pravomocí centrální banky. Je v zájmu Ministerstva, aby osobní a citlivé údaje klientů sociálního systému byly řádně chráněny a je to právě bankovní instituce, která skýtá přiměřené technické nástroje k řádné ochraně osobních údajů. Úřad se dále nezabýval dalšími restriktivními právními předpisy, které se vztahují k činnosti držitele bankovní licence. Ustanovení § 39 zák. č. 21/1992 Sb., o bankách, stanovuje speciální povinnost mlčenlivosti všem zaměstnancům bankovní instituce, kteří pracují s osobními údaji klientů. Zákon o bankách blíže upravuje tzv. „bankovní tajemství“, a tedy podle ust. § 38b zákona je banka povinna plnit pravidla obezřetného podnikání a osobní údaje klientů neposkytovat bez právního důvodu. Doplníme-li výše uvedené o základní úpravu § 2 odst. 4 zákona o bankách, tj. banka nesmí vykonávat jiné podnikatelské činnosti než ty, které má povoleny v licenci; lze konstatovat, že České spořitelna, a.s. je subjektem schopným vyhovět nejprísnějším kritériím ochrany osobních údajů klientů sociálního systému.

Pro úplnost je nutno uvést, že Česká spořitelna, a.s. nemá přístup do systému Jednotného výplatního místa MPSV, dále jen „JVM“, který obsahuje souhrn osobních a citlivých údajů klientů sociálního systému. Činnost banky podléhá kontrole ze strany MPSV, které se nezabývá objektivní odpovědností za provoz sociálního systému. Bankovní instituce poskytuje orgánu státní moci určitou subdodávku bankovních služeb, jejichž výkon nelze zabezpečit interními pracovníky ústředního orgánu státní správy. MPSV není držitelem bankovní licence a podle zákona o bankách ani nemůže bankovní služby klientům sociálního systému poskytovat.

V.

Zrušení karty sociálních systémů – přijetí nápravného opatření

Dne 8. října 2013 přijala Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR **návrh zákona o zrušení karty sociálních systémů** (sněmovní tisk č. 913), který mění soubor sociálních předpisů v tom smyslu, že karta sociálních systémů **přestává být zákonným prostředkem výplaty** nepojistných sociálních dávek a podpor v nezaměstnanosti (*podrobněji viz níže*). Dne 12. září 2013 potvrdil Senát Parlamentu ČR zrušení karty sociálních systémů přijetím návrhu zákona bez obsahových výhrad (senátní tisk č. 160). Dne 17. září 2013 byl zákon o zrušení karty sociálních systémů, dále jen „Zákon“, podepsán prezidentem České republiky. Dne 2. října 2013 byl Zákon publikován ve Sbírce zákonů ČR pod číslem 306/2013 a nabude účinnosti dnem **1. listopadu 2013**.

Z výše uvedeného plyne ta skutečnost, že požadované opatření na zabezpečení ochrany držitelů karty sociálních systémů bylo nakonec přijato, a to ve formě zákona č. 306/2013 Sb. Tím není naplněn zákonný předpoklad pro udělení pokuty. Uložená pokuta ve výši 2.500.000.- Kč je **nepřiměřeně vysoká**, neboť dostatečně nezohledňuje legislativní snahu Ministerstva o zákonnou regulaci činnosti bankovní instituce při nakládání s osobními údaji klientů. Bude-li nadepsaný soud toho názoru, že žalobce se přece jen dopustil správního deliktu proti ochraně osobních údajů klientů sociálního systému, žalobce navrhuje, aby **uložená pokuta byla snížena** s přihlédnutím k nutnosti zabezpečit realizaci základního lidského práva klientů na sociální zabezpečení ve smyslu čl. 30 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod.

VI.

Na základě výše uvedeného žalovaná nadepsanému soudu navrhuje, aby vydal tento rozsudek:

- I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12. června 2013, č.j. UOOU-02703/13-39, a rozhodnutí jeho předsedy ze dne 16. srpna 2013, č.j. UOOU-02703-13-46 se zrušují a věc vrátí Úřadu pro ochranu osobních údajů k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

In eventum,

Bude-li nadepsaný soud toho názoru, že žalobce se dopustil správního deliktu proti ochraně osobních údajů klientů sociálního systému, žalobce navrhuje, aby **uložená pokuta byla snížena** s přihlédnutím k nutnosti zabezpečit realizaci základního



lidského práva klientů na sociální zabezpečení ve smyslu čl. 30 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod.

ČR - Ministerstvo práce a sociálních věcí



Městský soud v Praze

Hybernská 18
111 21 Praha 1

Spis. zn.:

Naše čj:
2017/53987-331/3

Vyřizuje:
JUDr. Kantorová

V Praze dne
17.10.2013

Žalobce: **ČR - Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

jednající **JUDr. Dianou Kantorovou**, p. z.

Žalovaný: **Úřad pro ochranu osobních údajů,**
Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Žaloba proti rozhodnutí žalovaného podle § 65 a násl. s.ř.s.

ve věci ochrany osobních údajů držitelů karty sociálních systémů

Dvojmo

Příloha:

- pověření k jednání,
- správní dokumentace bude zaslána v samostatném podání poštou.

I.

Žalobce tímto podává žalobu proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12. června 2013, č.j. UOOU-02703/13-39, a rozhodnutí jeho předsedy ze dne 16. srpna 2013, č.j. UOOU-02703-13-46, jež bylo žalobci doručeno dne 19. srpna 2013. Právním důvodem pro podání správní žaloby je neúplné zjištění skutkového stavu a nesprávné právní posouzení projednávané věci.

II.

Historie správního řízení

V období od 20. listopadu 2012 do 07. ledna 2013 provedl Úřad pro ochranu osobních údajů, dále jen „Úřad“ nebo „žalovaný“, kontrolní šetření ochrany osobních údajů klientů sociálního systému na Ministerstvu práce a sociálních věcí, dále jen „Ministerstvo“ nebo „žalobce“. Kontrola byla zaměřena na zpracování a předávání osobních údajů držitelů karty sociálních systémů, dále též „sKarta“, bankovní instituci – České spořitelně, a.s.

Dne 24. ledna 2013 byl Ministerstvu předán **kontrolní protokol** ze dne 21. 01. 2013, sp. zn.: INSP1-9463/12-20. Uvedeným protokolem bylo konstatováno porušení ustanovení § 13 odst. 1 zák. č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, neboť soukromoprávní subjekt nakládá a zpracovává osobní a citlivé údaje klientů sociálního systému bez zákonného zmocnění.

V této souvislosti **Úřad uložil kontrolovanému subjektu opatření odstranit závadný stav, a to ve lhůtě do 30. června 2013.** Kontrolovaný subjekt využil svého zákonného práva a podal proti předmětnému kontrolnímu protokolu **námítky** v souladu s ust. § 17 zák. č. 552/1991 Sb., o státní kontrole. Rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 07.03.2013, č.j. INSP1-9463/12-25, **nebylo** uplatněným námitkám **vyhověno**. Oznámením ze dne 22.04.2013 bylo Ministerstvu oznámeno **zahájení správního řízení** pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. Ministerstvu bylo tedy vytýkáno **neprovedení opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, přičemž tyto výtky byly uplatněny před uplynutím lhůty stanovené k provedení nápravných opávnění**. Požadované opatření bylo nakonec přijato, a to formou zákona č. 306/2013, kterým byla karta sociálních systémů zrušena.

Místo zastavení správního řízení, bylo vydáno dne 12. června 2013 vydáno rozhodnutí, č.j. UOOU-02703/13-39, dále jen „rozhodnutí“, kterým Úřad uznal žalobce **vinným ze spáchání přestupku proti ochraně osobních údajů podle ustanovení § 45 odst. 1 písm. h) zák. č. 101/2000 Sb.**, o ochraně osobních údajů, za což mu uložil pokutu ve výši 2.500.000.- Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000.- Kč. Toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy o rozkladu žalobce, ze dne 16. srpna 2013, č.j. UOOU-02703-13-46.

III.

Právní odůvodnění správní žaloby

Právním důvodem pro podání správní žaloby je neúplné zjištění skutkového stavu a **nesprávné právní posouzení projednávané věci**. Ministerstvo jako správce osobních údajů klientů postupovalo v souladu s § 6 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon“. Ustanovení § 6 zákona stanoví, že pokud zmocnění nevylučuje z právního předpisu, musí správce se zpracovatelem uzavřít smlouvu o zpracování osobních údajů. Smlouva má mít písemnou formu a musí v ní být zejména výslovně uvedeno, v jakém rozsahu, za jakým účelem a na jakou dobu se uzavírá a musí obsahovat záruky zpracovatele o technickém a organizačním zabezpečení ochrany osobních údajů.

Účel a rozsah předávaných osobních a citlivých dat klientů je podrobně upraven ve Smlouvě o zajištění administrace výplaty nepojistných dávek a dávek z oblasti státní politiky zaměstnanosti a provozování karty sociálních systémů (dále je „Smlouva“), která byla dne 24. 01. 2012 podepsána s Českou spořitelnou, a.s. V její příloze č. 14 je uveden kompletní výčet předávaných údajů.

V článku 9 Smlouvy se banka zavázala k ochraně osobních údajů klientů sociálního systému na nejvyšší možné úrovni. Podle článku 9. 3. je Česká spořitelna povinna:

- zpracovávat osobní údaje pouze za účelem a v rozsahu nutném pro splnění svých smluvních povinností,
- osobní údaje nepředat ani nezpřístupnit žádné třetí osobě, pokud k tomu nemá souhlas oprávněné osoby nebo jí tato povinnost nevylučuje z právních předpisů,
- osobní údaje uchovávat odděleně, zabezpečeně a pouze po dobu, která je nezbytná pro řádné plnění smluvních povinností. Po ukončení všech činností je ČS povinna předat zpracovávané údaje zpět MPSV, případně je dle pokynu MPSV protokolárně zničit,
- při zpracování údajů dbát na to, aby oprávněné osoby neutrpěly újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbát na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života oprávněných osob,
- zachovávat mlčenlivost o údajích, jakož i o bezpečnostních opatřeních, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení údajů a závazkem mlčenlivosti ve stejném rozsahu zavázat i své zaměstnance, kteří se budou přímo či nepřímo účastnit zpracování osobních či citlivých údajů. Povinnost mlčenlivosti trvá i po ukončení smluvního vztahu s MPSV.

Česká spořitelna se dále smluvně zaručila Ministerstvu, že k zajištění řádné ochrany údajů disponuje relevantními technickými prostředky plně v souladu s povinnostmi stanovenými v ustanovení § 13 zákona. Tato bankovní instituce přijala příslušná

technicko – organizační opatření zamezující neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k údajům, jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, jejich neoprávněnému zpracování, jakož i jinému zneužití.

Smluvní strany se výslovně dohodly na tom, že ujednání uvedená v čl. 9 Smlouvy, doplněny o Přílohu č. 14, **představují smlouvu ve smyslu ustanovení § 6 zákona o zpracování osobních údajů** uzavřenou mezi Ministerstvem jako správcem a Českou spořitelnou jako zpracovatelem osobních údajů.

Úřad tak pochybil při právním výkladu § 6 zákona, když neuznal předloženou smlouvu za hodnotný právní titul, který by opravňoval Českou spořitelnu ke zpracování osobních údajů klientů sociálních systémů.

IV.

K právní povaze bankovního subjektu

Smluvní partner žalobce, Česká spořitelna, a.s. je licencovanou bankovní institucí. Toto právní postavení garantuje profesionální nakládání, zpracování a uchovávání osobních údajů klientů sociálního systému. Úřad tuto skutečnost při svém rozhodování vůbec nezohlednil. Osobní údaje klientů sociálního systému byly předány specializovanému soukromému subjektu, jehož činnost je pod silnou dohledovou pravomocí centrální banky. Je v zájmu Ministerstva, aby osobní a citlivé údaje klientů sociálního systému byly řádně chráněny a je to právě bankovní instituce, která skýtá přiměřené technické nástroje k řádné ochraně osobních údajů. Úřad se dále nezabýval dalšími restriktivními právními předpisy, které se vztahují k činnosti držitele bankovní licence. Ustanovení § 39 zák. č. 21/1992 Sb., o bankách, stanovuje speciální povinnost mlčenlivosti všem zaměstnancům bankovní instituce, kteří pracují s osobními údaji klientů. Zákon o bankách blíže upravuje tzv. „bankovní tajemství“, a tedy podle ust. § 38b zákona je banka povinna plnit pravidla obezřetného podnikání a osobní údaje klientů neposkytovat bez právního důvodu. Doplníme-li výše uvedené o základní úpravu § 2 odst. 4 zákona o bankách, tj. banka nesmí vykonávat jiné podnikatelské činnosti než ty, které má povoleny v licenci; lze konstatovat, že České spořitelna, a.s. je subjektem schopným vyhovět nejprísnějším kritériím ochrany osobních údajů klientů sociálního systému.

Pro úplnost je nutno uvést, že Česká spořitelna, a.s. nemá přístup do systému Jednotného výplatního místa MPSV, dále jen „JVM“, který obsahuje souhrn osobních a citlivých údajů klientů sociálního systému. Činnost banky podléhá kontrole ze strany MPSV, které se nezabývá objektivní odpovědností za provoz sociálního systému. Bankovní instituce poskytuje orgánu státní moci určitou subdodávku bankovních služeb, jejichž výkon nelze zabezpečit interními pracovníky ústředního orgánu státní správy. MPSV není držitelem bankovní licence a podle zákona o bankách ani nemůže bankovní služby klientům sociálního systému poskytovat.

V.

Zrušení karty sociálních systémů – přijetí nápravného opatření

Dne 8. října 2013 přijala Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR **návrh zákona o zrušení karty sociálních systémů** (sněmovní tisk č. 913), který mění soubor sociálních předpisů v tom smyslu, že karta sociálních systémů **přestává být zákonným prostředkem výplaty** nepojistných sociálních dávek a podpor v nezaměstnanosti (*podrobněji viz níže*). Dne 12. září 2013 potvrdil Senát Parlamentu ČR zrušení karty sociálních systémů přijetím návrhu zákona bez obsahových výhrad (senátní tisk č. 160). Dne 17. září 2013 byl zákon o zrušení karty sociálních systémů, dále jen „Zákon“, podepsán prezidentem České republiky. Dne 2. října 2013 byl Zákon publikován ve Sbírce zákonů ČR pod číslem 306/2013 a nabude účinnosti dnem **1. listopadu 2013**.

Z výše uvedeného plyne ta skutečnost, že požadované opatření na zabezpečení ochrany držitelů karty sociálních systémů bylo nakonec přijato, a to ve formě zákona č. 306/2013 Sb. Tím není naplněn zákonný předpoklad pro udělení pokuty. Uložená pokuta ve výši 2.500.000.- Kč je **nepřiměřeně vysoká**, neboť dostatečně nezohledňuje legislativní snahu Ministerstva o zákonnou regulaci činnosti bankovní instituce při nakládání s osobními údaji klientů. Bude-li nadepsaný soud toho názoru, že žalobce se přece jen dopustil správního deliktu proti ochraně osobních údajů klientů sociálního systému, žalobce navrhuje, aby **uložená pokuta byla snížena** s přihlédnutím k nutnosti zabezpečit realizaci základního lidského práva klientů na sociální zabezpečení ve smyslu čl. 30 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod.

VI.

Na základě výše uvedeného žalovaná nadepsanému soudu navrhuje, aby vydal tento rozsudek:

- I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12. června 2013, č.j. UOOU-02703/13-39, a rozhodnutí jeho předsedy ze dne 16. srpna 2013, č.j. UOOU-02703-13-46 se zrušují a věc vrátí Úřadu pro ochranu osobních údajů k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

In eventum,

Bude-li nadepsaný soud toho názoru, že žalobce se dopustil správního deliktu proti ochraně osobních údajů klientů sociálního systému, žalobce navrhuje, aby **uložená pokuta byla snížena** s přihlédnutím k nutnosti zabezpečit realizaci základního



lidského práva klientů na sociální zabezpečení ve smyslu čl. 30 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod.

ČR - Ministerstvo práce a sociálních věcí



Ing. František Koniček
ministr práce a sociálních věcí

V Praze dne 22. července 2013
Č. j.: 2013/47085-331

POVĚŘENÍ

Pověřuji zaměstnankyni České republiky - Ministerstva práce a sociálních věcí

JUDr. Dianu Kantorovou,

trvale bytem [redacted] aby jednala
za Českou republiku - Ministerstvo práce a sociálních věcí ve všech řízeních
vedených před soudy a správními orgány České republiky a činila jejím jménem
právní úkony v rozsahu práv a povinností dle občanského soudního řádu, soudního
řádu správního, trestního řádu a správního řádu.

